

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΑ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΕΔΛΟΕ

ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΟΝΑΡΧΙΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΚΟΥΡΣΙΟΥΜΠ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Ἡ πρώτη συνάντησις. — Ἡ νοσολογία τοῦ κ. λοχα-
χοῦ — Ὁ λέβης τῆς τύχης. — Ἡ Κλεοπάτρα. —
Ἡ πρώτη φυλάξεις.

I

Τὰ πράγματα εἶχον καταντήσει τραγικά· ἱερεῖς
πλατυτράχηλοι καὶ ἐρυθρόδερμοι, κρατοῦντες εἰς τὰς
χεῖρας σημαίας καὶ ἐπόμεινοι μουσικοῦ θιάσου ἀπαρ-
τιζομένου ἐκ μιᾶς κλαπαδόρας, ἐνός κλα-
ρινέτου καὶ ὀλίγων χαλκίνων ὀργάνων, ἀκολου-
θούμενοι δὲ ὑπὸ ἀρκετοῦ πλήθους, διέσχίζον τὴν ὁδὸν
Σταδίου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιστρέφων ἐκ τινος ἐν Γερ-
μανίᾳ καὶ Ρωσίᾳ ἐκδρομῆς μου, μετέβαινον πλή-

ρης θαλερῶν ἐντυπώσεων οἰκοί, ἀγνοῶν τὰ τοῦ βουλ-
γαρικοῦ πραξικοπήματος καὶ τὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ
πάρουση. Τὸ εἶχεν ἡ μοῖρα μου νὰ συναντῶ τότε
πανταχοῦ ὁπόθεν διηρχόμην διαδηλώσεις κατὰ τὸ
ταξιδιόν μου ἐκεῖνο. Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι μόλις ἐγκα-
ταλείψας τὰ αὐστριακὰ σύνορα, ἐξῆλθον εἰς Βαλατ-
σίνσκη, ἡ πρώτη συνάντησίς μου ἦσαν ἱερεῖς πάλιν
μετὰ λαοῦ, διερχόμενοι ἐν λιτανείᾳ τὰς ὁδοὺς καὶ
ἐπικαλούμενοι τὸν ὕψιστον, ἵνα ἐξαποστείλῃ βροχὴν
εἰς τὰ διατρέχοντα τὸν ὕστατον κίνδυνον ὀρεκτικώ-
τατα ρωσικὰ ἀγκουράκια. Ἐνῶ ἐπέστρεφε εἰς Ἑλλάδα
τοὺς πρώτους οὗς συνήντησα ἦσαν κατὰ κακὴν μου
τύχην, πάλιν σηματοφόροι ἱερεῖς, διασχίζοντες τὰς
ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπικαλούμενοι τὸν κ. Δηλι-
γιάννην, ἵνα διασώσῃ τὴν διατρέχουσαν τὸν ὕστα-
τον κίνδυνον Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

— Τί τρέχει; ἠρώτησα τὸν ἀμαξηλάτην μου,
δεικνύων τὴν διαδήλωσιν.

— Νὰ, οἱ Βούλγαροι μᾶς πῆραν τὴν Μακεδονίαν,
μοὶ ἀπεκρίθη, μὲ τόνον Ἕλληνας ἡθοποιοῦ, ὑποδυ-
μένου τὸν Ἑρᾶνην, καὶ κροταλίζων ἀπειλητικῶς,
ἐναντίον τῶν Βουλγάρων βεβαίως, τὴν μᾶστιγάν σου,
προσέθεσε: "Ἄμ δὲν θὰ τὸ χάσουν αὐτὸ τὸ λουκοῦμι!

Δὲν ἐχρειάζοντο περισσότερα διὰ νὰ ἐννοήσω· ὁ
παροξυσμὸς τοῦ ἀμαξηλάτου μου καὶ αἱ ὄψεις τῶν
διαδηλωτῶν μοὶ ἔδωκαν ἰδέαν περὶ τοῦ ἐν γένει πα-
τριωτικοῦ ἐξερειθισμού τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς σο-
βαρότητος τῶν πραγμάτων. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ
ἐκείνης ἤρξατο καταλαμβάνουσα με μελαγχολία.
Προαίσθημα ἀλγεινὸν, ἀλγεινότερας δεκαμῆνου πα-
ραμονῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ μου μὲ ἀνέμενε σοβαρωτέρα ἐκπλη-
ξις. Ἐμαθον ὅτι εἶχον κληθῆ με τὰς πρώτας δύο
ἡλικίας εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ μετ' ὀλίγας
ἡμέρας ὤφειλον νὰ παρουσιασθῶ. Ἐνῶ τὸ πρᾶγμα μοὶ
ἀνηγγέλλετο τόσον ἀπλῶς μεταξὺ τῶν ἀσπασμῶν
ἐπὶ τῇ ἐπανάθῃ μου, ὁ μικρότερος ἀδελφός μου, ἵνα
μὲ χαιρετίσῃ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ μοῦ
καταστήσῃ γνωστὴν τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων, μοὶ

ἀνέγνωσε μετὰ στόμφου περικοπὴν ἐνὸς ἐκ τῶν μυρίων λόγων τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ ἐνθουσιῶδες ἄρθρον ἐκπνευσάσης ἡδὴ ἐφημερίδος.

— Λοιπὸν τὰ πράγματα εἶνε σοβαρά, ἐπιθυρία, καὶ ἤρχισα νὰ σκέπτομαι ὅτι τὸ ἐν Εὐρώπῃ ταξείδιόν μου θὰ μοὶ ἐβγαίνειν ὀλίγον ζυγόν. Ἐν ταῦτοις, ἤρχισα νὰ συνηθίζω μὲ τὴν ἐπικειμένην δυστυχίαν μου. Τί ἡδυαμένη νὰ κάμω, ὑπέκυπτα, θεωρῶν τὴν ἀστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τὸ εὐέλκυστον τῶν συμπολιτῶν μου.

* *

Εἶχον παρέλθει ὀλίγοι ἡμέραι καὶ μετὰ δεκάδος συστρατιωτῶν μου, ἀναβάντες ἐφ' ἀμαξῶν μετέβημεν ἀπὸ τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου εἰς τὸ συντάγμα μας. Ὁ στρατὸν ἦτο πλήρης, οἱ δὲ στρατιῶται, ἄρτι καταταχθέντες καὶ φέροντες παντοίας στολὰς, παρετάσσοντο ἐν τῷ θαλάμῳ καὶ ἡκροῶντο τοῦ ἐν ἀγανακτῆσει εὐρισκόμενου λοχαγοῦ τοὺς λόγους. Ὁ λοχαγὸς εὐρίσκετο ἐν τῷ δικαίῳ τοῦ. Στρατιωτικῆς τις ἐκ τῶν πλησίον χωρίων, Δέδες Παπαδέδες καλούμενος, εἶχεν ἐξακηθεὶ ἐντὸς τῆς ἐξωθεν τοῦ στρατῶνος ἐρήμου σκοπιᾶς ἐν δικαίῳ, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ Συντάγματος. Ὁ λοχαγὸς μας δὲν ἦτο πρότυπον στρατιωτικῆς πειθαρχίας, διὸ δὲν εἶχεν ἐξαφθῇ τόσον ἐκ τῆς παραβίασεως τῆς διαταγῆς τοῦ συντάγματος, ὅσον ἐκ τοῦ κινδύνου, ὃν ἐφαντάσθη ὅτι διέτρεξεν ἡ ὑγεία τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόχου ἐκ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ στρατιώτου, διὸ μετὰ φωνῆς, ἀνερχομένης εἰς τὴν διὰ πᾶσων, ἐκραύγαζεν:

— Βρέ, ἀν ἀρχίσουν νὰ μαγαρίζουν ὄλοι εἰς τὴν σκοπιᾶν, ὅπως ἑκάμες σύ, θὰ μᾶς πιάσῃ ἐδῶ καμμιὰ περιπνευμονία, ποῦ δὲν θὰ μείνῃ ρουθοῦνι ζωντανόν, καὶ ἐδῶ ἡλθαμε ἡμεῖς νὰ ὑπηρετήσουμε τὴν πατρίδα.

Αἰγνώσεις τῆς νοσολογίας τοῦ λοχαγοῦ μᾶς ἦσαν ὀλίγον παράδοξοι, οἱ δὲ στρατιῶται ὅσοι μὲν ἐνόουν τὰς ἰδιοτρόπους ιδέας περὶ τῶν αἰτίων τῶν νοσημάτων τοῦ κ. λοχαγοῦ, ἐμειδιῶν ὑπὸ τοὺς ἀρτιφύεις μυστακὰς τῶν, οἱ δὲ ἄλλοι μετὰ κατανυξέως ἡκροῶντο τὴν θερμὴν εὐγλωττίαν τοῦ λοχαγοῦ, ὅστις, ἵνα νὰ δώσῃ ζωηρότερον χρωματισμὸν εἰς τὰ λεγόμενά του, παρίστα καὶ διὰ σχημάτων τὴν πράξιν τοῦ στρατιώτου, ἐξ ἧς διέτρεξαν τὸν κίνδυνον οἱ ἄνδρες νὰ παθῶσιν ἐκ περιπνευμονίας.

Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν διδασκαλίαν, καθ' ἣν ἀνემιγνύοντο τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα τῶν κληθέντων ἐφεδρῶν πρὸς τὴν παρατολμὴν πράξιν τοῦ στρατιώτου, ἐκλήθημεν περὶ πελωρίας χύτρας, ἵνα λάβωμεν τὸ συσσίτιόν μας. Ἡ ὄρεξις δὲν μᾶς ἐλείπεν, ἡ δὲ εὐθυμία, ἡ διάχυνομένη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς κατατάξεως, ὅτε ἡ πειθαρχία εἶνε χαλαρωμένη εἰσέτι, καὶ αἱ ῥάχεις τῶν ἀνδρῶν δὲν ἔχουν ὑποστῇ τὴν ἐξαντλητικὴν πῆσιν τοῦ γερμανοῦ, ὡς καλεῖται ἐν τῇ στρατιωτικῇ γλώσσῃ ὁ στρατιωτικὸς σάκκος, ἐκέντρος πλεότερον τὴν ὄρεξιν μας. Ἡ χύτρα ἡγερεῖ ἐνθουσιασμόν. Ἐντὸς ἐρυθροῦ ζωμοῦ ἐφαίνοντο ἐπιπλέοντα ἀναμίχτα τεμάχια κρέατος καὶ μακαρονίων,

ἕκαστος δὲ προσερόχμενος ἀελάμβανε τὸ ἀνήκον ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς χύτρας. Τὰ χεῖλη τῶν προσερχομένων διεγέλων, καὶ ἡ ὄρεξις, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ ἢ ἐκφρασίς, ἦτο ζωγραφισμένη ἐπὶ τῶν προσώπων. Ἡ σκηνὴ αὕτη μοὶ ἀνέμνησε τὸν ἐκ Μόσχας λείβητα τῆς τύχης. Ἐν Ἑλλάδι ὀλίγον γνωρίζουσι τί σημαίνει λείβης τῆς τύχης. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀγνωστα πράγματα, τὰ ὅποια δὲν ἐφθασαν μέχρις ἡμῶν, διὸ ἃ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐγκαταλείψω πρὸς στιγμήν τὴν χύτραν τοῦ λόχου καὶ νὰ ἀνατρέξω εἰς τὸν λείβητα τῆς Μόσχας. Πελώριος λείβης, πλήρης ζωμοῦ, κρέατος καὶ λαχάνων, καὶ ἄλλων ὑπόπτων καὶ μὴ ἀντικειμένων, εὐρίσκεται ἐν τινὶ παραπήγματι, πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Τὸ παραπήγμα καὶ ὁ λείβης κυκλοῦνται ὑπὸ πλήθους ἐργατῶν, οἵτινες εἰσερχόμενοι καταθετοῦσι δύο καπίκια ἕκαστος, κατὰ σειρὰν λαμβανόντες πελωρίαν περόνην, καὶ ἀφίονται ἐλεύθεροι νὰ βυθίσωσιν ἀπαξ ταύτην ἐν τῷ λείβητι, καὶ οἱ ἐκείθεν ἀνασύρῳσιν, ἀποτελεῖ τὸ τυχερὸν γεῦμα τῶν. Ἐὰν ἡ τύχη βοηθήσῃ τὸν περιέργον τοῦτον ἀκοντιστὴν, τὸν βλέπετε ἀπερχόμενον καὶ ἀποκομίζοντα σπουδαῖον τεμάχιον κρέατος, ἄλλως, περιοριζόμενον εἰς τεμάχιον μόνον λαχάνων. Τὸ θέαμα τῆς ἀγρεύσεως τῆς τροφῆς εἶνε ἀρκετὰ περιέργον καὶ ἐξόχως κομικόν. Εἶναι εἶδος τυχεροῦ παιγνιδίου. Ἐν τοῖς προσώποις τῶν παρισταμένων καταφαίνεται τὸ ἐνδιαφέρον, μεθ' οὗ παρακολουθοῦσι τὸν κρατοῦντα τὴν περόνην. Ὡς δὲ συμβαίνει ἐν αἰθούρῃ χαρτοπαιγνίου, ἐν ἣ ὅλη ἡ δυσμένεια τῶν παικτῶν στρέφεται ἐνστικτῶς κατὰ τοῦ μ. π. α. γ. κ. ο. υ., τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ εἰς τὸ παραπήγμα τοῦ λείβητος τῆς τύχης. Ὅλοι ψυχικῶς εἰσὶ διατεθειμένοι ἐναντίον τοῦ κυρίου τοῦ λείβητος, καὶ σιγαλὰ ἐπιύχονται, ἵνα ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς περόνης προσηλωθῇ ἡ ἐκλεκτοτέρα μερίς τοῦ ἀναμίκτου φαγητοῦ. Ἡ τάξις ὅμως δὲν διαταράσσεται οὐδαμῶς· στρατιωτικὴ πειθαρχία ἐπικρατεῖ, ὡς κατὰ τὴν διανομήν τοῦ συσσιτίου, ὑπὸ τοῦ λοχίου. Ἡ δὲ μετὰ τὴν ἀναδρομὴν ταύτην, ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὸν στρατὸν μου.

* *

Εἶχα ὠρισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιλοχίου μου νὰ μεταβαίνω καὶ ἀντιγράφω τὴν διαταγὴν τοῦ συντάγματος. Μικρὸς θαλάμος μὲ μακρὰν τράπεζαν, ἐπληροῦτο ὑπὸ στρατιωτῶν, ἐκ τῆς τάξεως τῶν καλουμένων λιμυκοντόρων· ξανθὸς δὲ τις ἀξιωματικὸς, ἐκπληρῶν καθήκοντα ὑπασπιστοῦ, ἀνεγίνωσκε τὴν διαταγὴν τοῦ συντάγματος, ἐν μέσῳ τῶν λεπτῶν γελῶτων ἐνίοτε τῶν γραφῶν, οἵτινες συνεχῶς συνελάμβανον ἀποδιδρασκούσας ὀνομαστικὰς τινας ἀπολύτους. Εἰς τὸν θάλαμον τοῦτον διερχόμεθα δύο ἢ τρεῖς ὥρας, ἀρκετὰ εὐχαρίστους, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀπεφεύγομεν τὰ γυμνάσια καὶ δὲν ἐστερούμεθα κομικῶν ἐπεισοδίων ἡμέραν τινα μάλιστα, ἐνθυμούμαι ἐν χαρίεστατον· ἀνθυπασπιστὴς διοικητὴς τοῦ ὄρχου, ἡλιοκαῆς, μὲ στρόγγυλὴν ρινά, προεξεχούσας παραιάς καὶ ἀρκετὰ ἐξεχούσαν γαστέρα ἐν τῇ ἐπισημότητι

τῆς ὑπηρεσίας του ἐπαρουσιάσθη ἵνα ἀναφέρει σπουδαῖον γεγονός εἰς τὸν ὑπασπιστήν. Ἔστη ἐνθέσει προσοχῆς, ὤψωσε τὴν χεῖρα του ἐπὶ τὸν γῆσον τοῦ πηλικίου του καὶ μέ φωνὴν σταθερὰν καί βραχνήν, ὑποδηλοῦσαν ὅτι εὐρίσκετο ἐν στενῇ γνωμῇ πρὸς τὰς φιάλας τοῦ οἰνοπώλου, ἐφώνησεν :

— Εὐπειθῶς ἀναφέρω, κύριε ὑπασπιστά, ὅτι ἡ Κλεοπάτρα, ἡ πεδρα καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ πεδρα. Πάντες ἐμείναμεν ἐκπληκτοί, πλὴν ἐννοεῖται τοῦ ὑπασπιστοῦ. Ἡ ὑπαρξὶς Κλεοπάτρας ἐν τῷ συντάγματι μᾶς ἐφάνη ἀρκούντως ὑποπτος. Καὶ ἕκαστος ἐν τῇ φαντασίᾳ του ἤρχησε νὰ πλάττῃ ἀναλόγως τῶν ὁρέξεων του τὴν δραπέτιδα Κλεοπάτραν, ἥτις ἔθεσεν εἰς ἀνησυχίαν τὸν ἀνθυπασπιστήν, τὸν ἀνατρέψαντα πάντα κανὼν γραμματικῆς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δέκα λέξεων τῆς ἀναφορᾶς του. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀνεξήγητον, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἀπευθύνῃ ἐρώτησιν, ἥτις ἡδύνατο νὰ τῷ στοιχήσῃ, τὸ ὀλιγώτερον ὀκτὼ ἡμέρας φυλακίσεως, καὶ ὀλίγας κολακευτικὰς ἐκφράσεις περὶ τοῦ ἀτόμου του, ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπασπιστοῦ, ὅστις ἔθεωρετο ὡς μοναδικὸς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν χαρακτηριστικῶν ἐπωνύμων, καὶ ἀπεκάλει ἐκ τῶν γραφῶν τὸν μὲν ἀμπελόγατον τὸν δὲ μοναστηριακὸν γάτον, τὸν τρίτον καραβόκυλον, καὶ τινὰ χασαπόμυτον, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τοῖμα νὰ ἐκφράσῃ παράπονον διὰ τὴν αὐθαίρετον ταύτην μεταβάπτισιν.

Ἐγὼ, ἀντιγράφων τὴν διαταγὴν, ἀνεπόλουν ὅλας τὰς Κλεοπάτρας ἃς ἐγνώρισα ἐν τῷ βίῳ μου, καὶ εὐχαριστοῦμαι νὰ φανταζομαι ὅτι ἡ δραπετεύσασα Κλεοπάτρα ἡ παραδόχος αὐτῇ κόρη τοῦ Συντάγματος, ἦτο μία ἀπὸ τὰς γνωρίμους μου, ἐνῷ δὲ ἡ φαντασία μου κατεγίνετο νὰ ἀλματίζῃ, στρατιώτης τις εἰσέρχεται αἰφνης ἐκ μέρους τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ καὶ ἀναφωνεῖ :

— Κύριε ὑπασπιστά, φέρουν τὴν Κλεοπάτραν.

Ἄ! τὴν φέρουν τέλος πάντων ἐψιθύρισα καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ εὐρέθην πρὸ τοῦ παραθύρου, ἵνα ἶδω τὴν ὠραίαν δραπέτιδα, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει νὰ γίνεταί μυθιστορηματικὸν πρόσωπον. Πλὴν φεῦ! Τὰ ὄνειρα τῆς φαντασίας διελύοντο πρὸ τῆς πραγματικότητος. Ἡ Κλεοπάτρα, ἡ «Κόρη αὐτῇ τοῦ Συντάγματος», μόνον ὡς ἡρῶς τῶν ζωολογικῶν ποιημάτων τοῦ κ. Κόκκου ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ. Ἡ ἀθλία ἦτο ἡμίονος, ἰδιότροπος, ἀπαχθεῖσα δυνάμει τοῦ περὶ καταναγκαστικῶν συνεισφορῶν νόμου, ἐκ τινος μοναστηρίου καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συντάγματος, θαλχθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς ἐκτενομένης πρασίνης πεδιάδος, διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν σταυλοφυλάκων καὶ ἀπέδρα. Ἡ ἰδιότροπος ἡμίονος, παραξυνθεῖσα διὰ τὴν καταδίωξιν, ἐφιλοδῶρει ἀφειδῶς λακτίσματα εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἐπανεφέρον αὐτὴν εἰς τὰς τάξεις προτοῦ κηρυχθῇ εἰς ἄγνοϊαν. Δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατήσω τὸν γέλωτα μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν ὃν εἶχον πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς. Ὁ γέλωτός μου μετέδθη καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὃ δὲ ὑπασπιστὴς μὲ ἀπέστειλεν εἰς φυλακίαν τεσσάρων ἡμερῶν, ἣν χρεωστῶ εἰς τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὴν παραδόχα Ἀντωνιὸν τῆς, τὸν διοικητὴν τοῦ ὄρχου.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν εἰσηρχόμην εἰς φυλακὴν, καὶ ἡ πρώτη πικρία ἦν ἐδοκιμάζον ἐν τῷ στρατῷ. Ὅτε μετὰ τὸ ἀνακλητικόν, ἤκουσα ὑπὸ τοῦ ἐπιλοχίου μου τὸ ὄνομά μου, καὶ τούτου ἐπομένῃ τὴν λέξιν : τὴν «κουβέρτα σου», ἥτις εἰς τὴν στρατιωτικὴν γλῶσσαν σημαίνει : αἰς τὴν φυλακὴν, κατελήφθη ὑπὸ δυσθυμίας καὶ συγκινήσεως, ἥρχισα δὲ νὰ καταρῶμαι ὅλας τὰς Κλεοπάτρας τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς ἀνάσσης τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς ἡμίονου τοῦ λόχου μας. Ἀκοῦς ἐκεῖ, διὰ τὴν ἡμίονον τέσσαρας ἡμέρας φυλακίαν, ἐσκεπτόμην κρατῶν ἐπ' ὤμου τὴν κουβέρταν, καὶ βαδίζων, μεθ' ὅσης κοπώσεως Σίμων ὁ Κυρναῖος ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀκατάληπτα αἰσθήματα μὲ κατελάμβανον, περιέχοντα φόβον ἅμα καὶ θυμόν. Μὰ ἤλθαμεν εἰς τὸν στρατὸν διὰ νὰ μᾶς φυλακίσῃ ὁ πρῶτος τυχὼν ξυλοσχίστης; Ἐν τῇ παραφορᾷ μου δέ ἐλεεινολόγουν ἐμαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα. Ἐν τοῖς αἰσθηματικαῖς αὐταῖς σκέψεσι, αἱ γενόμεναι ἐν τῷ ἐρεθισμῷ μου, δὲν μετήλασσον τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ, ἀνοίξας τὴν θύραν τῆς φυλακῆς μεθ' ὧσεν ἐν αὐτῇ, οὕτω δὲ εὐρέθην ἐν μέσῳ δεκάδων τινῶν τιμωρημένων, οἵτινες, φαίνεται, δὲν συνεμερίζοντο τὰς περὶ φυλακῆς ιδέας μου, καὶ χαριέστατοι ὅλοι ἡστέλλοντο καὶ ἐγέλων. Τοὺς γέλωτάς των ἐπηύξησεν ἡ ἀπροσδόκητος ἐλευσίς μου.

Ἡ φυλακὴ ἦτο ἐν μεγάλῳ δωματίῳ φωτιζόμενον ὑφ' ἐνὸς μόνου παραθύρου. Ἐν τῷ δωματίῳ δὲ τούτῳ, εἰς ὃ μόνις θὰ ἡδύνατο νὰ διαμεινωσιν εἰκοσὶν ἄνδρες, ἦσαν πεφυλακισμέοι περὶ τοὺς ἐξήκοντα. Μήτε κλίνη, μήτε ἕτερον σκεῦος ὑπῆρχε, πλὴν δυσωνύμου τινος, ὃπερ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ στρατιωτικῇ τῆς φυλακῆς γλῶσση ἐκαλεῖτο Πηνελόπη. Ἀγνοῶ ἀκριβῶς διατί ἀπεδόθη τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ Ὀδυσσεύς εἰς τὸ σκεῦος τοῦτο, ὑπὸ τῶν φυλακισμένων. Αἱ παραδόσεις λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐρωτικὴ τρυφερότης καταδίκου τινος, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ δοθῇ ὄνομα τῆς ἐκλεκτῆς τῆς καρδίας του εἰς τὴν ἀπελιπιστικὴν βούταν. Περιεργὸς τρυφερότης, καὶ περιεργότερος συνδυασμὸς ὀνομάτων καὶ ἀντικειμένων, διαφόρων τὴν φύσιν καὶ τὴν χρῆσιν. Περιεργὰ ἐπίσης εἶναι τὰ ἔθιμα τῶν φυλακῶν, ἰδίως τῶν στρατιωτικῶν. Ἐκεῖ οἱ κρατούμενοι ζοῦν, εὐθυμοῦν, διασκεδάζουν κατ' ἴδιον ὅπως τρόπον. Ἡ φυλακὴ δὲ αὐτοὺς εἶναι ἀπόλαυσις· συνηθίζουσιν εἰς αὐτὴν καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐξέλθωσιν καὶ διατί νὰ ἐξέλθωσιν; Ποῦ θὰ εὕρουν ὅλον ἐκεῖνο τὸ ραχάτι, ποῦ θὰ εὕρουν ὅλας ἐκεῖνὰς τὰς διασκεδάσεις, τὰ τραγοῦδια, τὴν ρακὴν, τὴν χαρτοπαξίαν, τὰς παιδικὰς. Ἐξω τῆς φυλακῆς εἶνε τὰ γυμνάσια, ἡ φρουρὰ καὶ ἡ λοιπὴ ἐπίπονος τοῦ στρατιώτου ὑπηρεσία, ἐν τῇ φυλακῇ τὸ dolce far niente, ὃπερ μεθερμηνεύεται Ζωὴ καὶ Κότα.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἰσῆλθον, εἶχον κυριολεκτικῶς γλέντι. Παγοῦρια πλήρη οἴνου περιεφέροντο ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, εἰς τοὺς σταυροποδητεῖς καθημένους στρατιώτας, ἄσματα δὲ ἤρξαντο ὑποτονθαριζόμενα δειλῶς κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐκφυλοφύρον τὰ οἶνονόρα παγαῦρια, ἐπὶ τούτῳ ἐνετεινέτο ἡ φωνὴ καὶ τὸ ἄσμα ἀντήλυσαν τέλος ζωηρότατα. Ταῦτα διεδέχθη χορὸς καὶ ταῦτα πάλιν ξυλο-

κοπήματα, ἕως οὐ εἰσελθοῦσα ἡ φρουρά ἀπέσυρε τοὺς ταραξίαις, ἀποδίδουσα διὰ τῶν κοπάνων τῶν ὄπλων ὅτι ἐκεῖνοι ἀφειδῶς εἶχον ἐναποθέσει εἰς τὰς ράχεις καὶ τὰς παρειάς τῶν συντρόφων των. Ὁραῖον θέαμα, ἐσχέφθην, συσπειρωθεὶς ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς φυλακῆς μου, καὶ ἐπανελάθον τὰς κατὰ τῆς Κλεοπάτρας κατάρτας μου.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛ'ΑΝΙΤΗΣ

ΤΑ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΕΔΛΟΕ

(Ἐκ τῶν «Παραδόξων Ἱστοριῶν» τοῦ Ἑδγάρδου Πόε)

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1827, διαμένων ἐν Βιργινίᾳ, πλησίον τῆς Καρλοττεσβίλλης, εἶχον ἐκ τύχης σχετισθῇ μετὰ τινος νεκροῦ εὐπατρίδου καλουμένου Αὐγούττου Βέδλοε, ὅστις εἰς πάντας ἔκαμνεν ἐντύπωσιν, καὶ ἐμοῦ δὲ βαθέως ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ μοι ἐφάνετο πρόβλημα ἄλυτον, καὶ περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ οὐδέποτε ἡδυνήθην νὰ πληροφορηθῶ θετικόν τι. Ποία ἡ καταγωγή του; οὐδέποτε ἔμαθον αὐτήν. Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ ἔτι τῇ ἡλικίᾳ του, μολονότι τὸν ἀπεκάλεσα νεκρὸν, ὑπῆρχε τι τὸ ἐπιφέρειν μοι ὑπερτάτην σύγχυσιν. Ἐφαίνετο τῷ ὄντι νέος, καὶ ὁ ἴδιος μάλιστα ὁμολογεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἐπῆρχοντο στιγμαὶ καθ' ἃς δὲν ἐδίσταζον νὰ τὸν ἐκλαμβάνω ὑπέργηρων. Ὅ,τι ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκίνει πρὸ πάντων τὴν περιέργειαν, ἦτο τὸ ἐξωτερικόν του· ἦτο ὑψηλότατος τὸ σῶμα καὶ λεπτός, κυρτός καὶ ἔχων τὰ μέλη καθ' ὑπερβολὴν μακρὰ καὶ ἰσχνὰ, τὸ μέτωπον πλατὺ καὶ ταπεινόν, κρᾶσιν ὅλως ἀναιμικὴν καὶ στόμα πλατὺ καὶ εὐκαμπτον με' ὀδόντας ὑγιεῖς μὲν ἀλλὰ τὸσον ἀκανονίστους, ὡς εἰς οὐδὲν ποτὲ ἀνθρώπινον στόμα εἶδον. Τὸ μείδιμά του δὲν ἦτο μὲν, ὡς φαντάζεται τις ἴσως, δυσάρεστον, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἐξέφραζε. Τὸν κατεῖχε βαθεῖα μελαγχολία καὶ ἀένναος θλίψις. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν ἀτάκτως πλατεῖς καὶ στρογγύλοι ὡς οἱ τῶν γάτων, καὶ αἱ κόραι αὐτῶν συνεστέλλοντο ἡ διεστέλλοντο ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός, ἀπαράλλακτα ὡς αἱ τῶν γάτων, καὶ καθίσταντο ἐν στιγμαῖς διεγέρσεως περιλαμπεῖς, ἐκπέμπουσαι ταῦτο-χρόνως φωσφορισμοὺς οὐχὶ ἐξ ἀντανεκλάσεως ἐξωτερικοῦ φωτός ἀλλ' ἀφ' ἐαυτῶν, ὡς ἡ λαμπὰς καὶ ὁ ἥλιος· καθ' ὅλον ὅμως τὸν λοιπὸν χρόνον, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν θαμβοὶ, ἀδρανεῖς καὶ ζοφεροὶ ὥσει ἀνήκοντες εἰς πτώμα ἀπὸ πολλοῦ ἐνταφιασθέν.

Ἐφαίνετο δυσανασχετῶν διὰ τὴν κατάστασίν του ταύτην, καὶ πολλάκις ἔκαμνε περὶ αὐτῆς ὑπανιγμούς, ἐν μέρει ἐπεξηγητικούς καὶ ἐν μέρει δικαιολογητικούς, ὅτινες κατ' ἀρχὰς ἦκιστα με' ἔτερπον· κατόπιν ὅμως ἐξφκειώθη καὶ ἡ ἀπαρσεκεία μου ἐξηφανίσθη. Ἐφαίνετο ποθὼν νὰ ὑποδείξῃ πλαγίως μᾶλλον ἢ

μετὰ θετικότητος, ὅτι δὲν ἦτο ἀνέκαθεν τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ ἐκτάκτως ὥραιου κατήντησεν οὕτω προσβληθεὶς ὑπὸ ἀλλεπαλλήλων νευραλγικῶν προσβολῶν. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐδέχετο τὴν ἱατρικὴν συνδρομὴν γηραιοῦ τινος ἱατροῦ, Τεμπλετῶνος καλουμένου καὶ ἄγοντος ἐξήκοντα καὶ ἐξ περιῖπου ἐτῶν ἡλικίαν, μεθ' οὗ τὸ πρῶτον εἶχε συναντηθῇ ἐν Σαρατόγῃ καὶ οὐ-τινος τότε ἡ συνδρομὴ τῷ εἶχε παρέξει, ὡς τουλάχιστον αὐτὸς ἐνόμισε, μεγάλας ὠφελείας. Ἀποτέλεσμα τῶν ὠφελειῶν ὑπῆρξεν ἡ σύμβασις μεταξὺ τοῦ πλουσίου Βέδλοε καὶ τοῦ δόκτορος Τεμπλετῶνος, δι' ἧς ὁ τελευταῖος οὗτος ὑπεχρεοῦτο, ἀντὶ ἀδράς ἐτησίας ἀμοιβῆς, ν' ἀφιερῶσθαι ἀποκλειστικῶς τὸν χρόνον καὶ τὴν ἱατρικὴν του πείραν πρὸς περίθαλψιν τοῦ πάσχοντος.

Ὁ δόκτωρ Τεμπλετῶν, ταξιδεύσας κατὰ τὴν νεότητά του εἰς διάφορα μέρη, εἶχε καταστῇ ἐν Παρίσις εἰς τῶν ἐνθερμοτέρων ὁπαδῶν τῶν δοξασιῶν τοῦ Μεσμέρου. Διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ καὶ μόνου εἶχε κατορθώσει ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς δριμεῖς πόνους τοῦ ἀσθενοῦς του, αὐτὸς δὲ ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐνεπιστεύθη τυφλῶς εἰς τὰς δοξασίας καὶ τὴν ἱατρικὴν μέθοδον τοῦ ἱατροῦ, ὅστις, ἀφ' ἑτέρου, ὡς ὅλοι οἱ ἐνθουσιασταὶ, μετεχειρίσθη τὰ πάντα ἵνα προσηλυτίσῃ ὁλοτελῶς τὸν προστατευόμενον αὐτοῦ, καὶ τὸσον ἐπὶ τέλους ἐπέτυχε τοῦ ποθομένου, ὥστε κατέπεισε τὸν πάσχοντα νὰ ὑποβληθῇ εἰς πολυάριθμα πειράματα. Μετ' ἀλλεπαλλήλους ἐπαναλήψεις, τὰ πειράματα ταῦτα ἐπέφερον ἀποτέλεσμα ὅπερ, καίτοι κοινότατον τὴν σήμερον ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀναξίον λόγου, ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἦτό τι σπάνιον ἐν Ἀμερικῇ· μεταξὺ δηλ. τοῦ Βέδλοε καὶ τοῦ ἱατροῦ ἀπεκατέστη βαθμὴδὸν μαγνητικὴ σχέσις ἐκδηλουμένη λίαν ἐντόνως καὶ εὐκρινῶς. Δὲν λέγω ὅτι ἐξετείνετο αὕτη πέραν τῶν ὁρίων τῆς ὑπνωτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὁμολογουμένως ἦτο ἐντονωτάτη. Ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεχείρησε τὸ πείραμα πρὸς παραγωγὴν μαγνητικοῦ ὑπνωτισμοῦ, ὁ μαθητὴς τοῦ Μεσμέρου ἀπέτυχεν οἰκτρῶς· κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην ἐπανάληψιν κατόρθωσε τοῦτο ἀλλὰ λίαν ἀτελῶς καὶ μετ' ἐπιμόνους προσπάθειας. κατὰ τὴν δωδεκάτην ὅμως ἐπανάληψιν ἐπέτυχε πληρέστατα, καὶ ἔκτοτε ἡ θέλησις τοῦ ἀσθενοῦς ὑπέκυπτε ταχέως ὑπὸ τὴν τοῦ ἱατροῦ καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε ὅτε ἐγὼ τοὺς ἐσχετίστην, ὁ ὕπνος τῷ ἐπῆρχετο σχεδὸν ἐν ἀκαρεῖ μολὶς ὁ μαγνητιστὴς ἐξέφρα-ζεν τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν του, καὶ ἂν ἔτι ὁ ἀσθε-νὴς δὲν εἶχεν ἐπίγνωσιν τῆς παρουσίας ἐκείνου.

Ὁ Βέδλοε ἦτο κράσεως καθ' ὑπερβολὴν εὐαίσθη-του, εὐερεθίστου καὶ ἐνθουσιώδους. Ἡ ὑπερμέτρως ἰσχυρὰ καὶ δημιουργικὴ φαντασία του καθίστατο ἐτι ἰσχυροτέρα ἐκ τῆς καθημερινῆς χρήσεως τοῦ ὀπίου, ὅπερ ἐλάμβανεν ἀφθόνως, διότι ἄνευ αὐτοῦ ἡ ὑπαρ-ξὶς θὰ τῷ ἦτο ἀδύνατος! ἐλάμβανε κατὰ πᾶσαν πρωΐαν γενναίαν δόσιν ἐξ αὐτοῦ μετὰ τὸ πρόγευμα, ἡ μᾶλλον μετὰ τὰν πόσιν κυπέλλου ἰσχυροῦ καφέ, διότι οὐδέποτε ἔτρωγέ τι πρὸ μεσημβρίας, ἐπειτα δὲ ἀπῆρχετο μόνος, ἡ μόνον σύντροφον ἔχων τὸν κύνα του, εἰς μακρὸν περίπατον διὰ μέσου ἀλύσεως ἀγρίων καὶ πεινθίμων ὑψωμάτων κειμένων πρὸς τὸ ἀνατολι-